

11.00 uur: struikelsteen voor Steven Gerrit van der Kreeft

Dames en heren,

Vandaag krijgt Sliedrecht er opnieuw 14 struikelstenen bij. Stenen die zijn bedoeld om over te struikelen met je hoofd en met je hart. Om blijvend te herdenken. Om ons blijvend bewust te zijn van wat er toen gebeurd is. Om er voortdurend voor te waken dat de geschiedenis zich niet herhaalt.

De eerste struikelsteen leggen we vandaag hier bij De Heeren van Sliedrecht, het vroegere treinstation. Met deze steen herdenken we Merwedegijzelaar Steven Gerrit van der Kreeft, die boven het station woonde. Hij werd opgepakt bij de vergeldingsrazzia van 16 mei 1944. Die volgde nadat het verzet twee landwachters had doodgeschoten bij de Helsluis.

Gerrit zag vanuit de woonkamer hoe de groep mensen die bij de razzia was opgepakt, werd afgevoerd naar een trein. Hij ontdekte dat er vrienden van hem tussen zaten en rende erheen. Deed hij het om ze steunen? Wilde hij ze helpen? Was het bedoeld als een afscheid? We weten het niet. Wat we wel weten is dat hij toen zelf ook is opgepakt en afgevoerd naar Duitsland. Hij overleed daar op zaterdag 9 december 1944. Bijna zes jaar later, op maandag 3 april 1950, is Steven Gerrit van der Kreeft herbegraven in Sliedrecht.

Vandaag leggen we een struikelsteen voor Steven Gerrit van der Kreeft. Hij keek niet opzij toen zijn vrienden in Sliedrecht werden afgevoerd. En dat is precies waar Remco Kampert ons vandaag de dag ook toe oproept in zijn gedicht 'Als je niet oplet':

Deze muziek mag je niet spelen
dat boek zou ik maar niet lezen
die foto zou ik maar verscheuren

met hem kun je beter niet gezien worden
daar krijg je misschien last mee
ik zou mijn mond maar houden

wat je straks alleen nog mag
is in een donker hol verborgen

verlangen naar het licht van de vrijheid

die je verspeeld hebt
omdat je even de andere kant uitkeek
toen je burens werden weggehaald.